

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**D. Haymo-//nis Episcopi Hal-//berstattensis, De Varietate//
librorum, siue de Amore cœlestis// patriæ libri. III. ...**

Haimo <Halberstadensis>

Coloniae, 1531

VD16 H 231

XV Quod etiam minima p[e]c[ca]ta deducantur ad iudicium futurum, nisi fuerint per poenitentiam in hac vita deleta.

urn:nbn:de:hbz:466:1-29814

HAY. DE VARIET. LIB.

perint omniū secreta reuelari, & non solum actus & verba sed etiā ipsæ cogitationes oñdi, quid faciem⁹ sub tanti iudicis maiestate? quid excusatiōis obtēdere poterimus? qua nos defensionis arte purgabim⁹? Quę nobis subuentura est pœnitētia, quā in hac carne contēpsimus? Quę nos defensura sunt opa bona, quę in hac vita non fecimus? Ad quos Apostolos, aut ad quos alios sanctos cōfugituri sumus, quorū exempla simul ac verba despeximus? an forte aliq̄ ibi fragilitas corporis excusabit? Sed excusatiōe eorū reclamabunt omniū exempla sanctorū, qui fragilitatem carnis in carne viuentes, quod fecerunt vtiq; facere posse docuerūt, maxime quia nec ipsi pctō sua virtute, sed dñi miserantis auxilio restiterūt: qui se & non quærētibus, vt q̄ratur atq; in eum credatur oñdit, & credentes in se ne à pctō vincantur inuicta p̄tectiōe defendit. Quid ergo respōsuri sunt, si eis dñs dicat: Si potuistis q̄re non restitistis desiderijs peccatorū? Si non potuistis, quare meū contra pctā non quæsistis auxiliū? Aut vulnerati, quare pœnitendo non adhibuistis vulnere v̄o remedium? Nunquid ad hæc obmutescemus? quid aūt excusatiōis restet? Non habētibus dicit, ligate eos manibus & pedibus & mittite eos in tñbras exteriores, ibi erit flet⁹ & stridor dētiū, ibi verm̄ eorū nō moriet̄ & ignis eorū nō extinguet̄.

Quod etiā minima peccata deducuntur ad iudiciū futurum, nisi fuerint in hac vita per pœnitentiam deleta. Cap. XV.

PArua etem peccata, & ea de quibus etiā nec suspicamur, deducuntur ad iudiciū nisi in hac vi-

LIBER TERTIVS.

ra per pœnitentiã, & cœtera bona opa fuerint expur-
gata. Nam & otiosis verbis de quib⁹ nos minime ca-
uemus dñs dicit. De omni verbo otioso qđ locuti fue-
rint hoies, reddet de eoratione in die iudicij. Mat. ra. Quid
nos miseri facturi sumus in illo die, qui omnib⁹ ma-
lis inuoluti sumus? Nec desperemus, sed agamus pœ-
nitentiam vt nostra deleantur peccata.

**De gemino diuino iudicio, ⁊ quod in vlti-
mo iudicio Christus mitis apparebit ele-
ctis, ⁊ terribilis reprobis.** Cap. XVI.

Geminũ est diuinũ iudiciũ. Vnũ, quod & hic iu-
dicantur homines & in futuro. Alterũ, quod
propterea hic iudicantur, ne illic iudicentur,
ideoq; quibusdã ad purgationẽ temporalis proficit
pœna. Quibusdã vero hic inchoat dãnatio, & illic p-
fecta speratur perditio. In iudicio reprobi humani-
tatẽ Christi in qua iudicatus est videbunt vt doleãt.
Diuinitatẽ vero eius non videbũt, ne gaudeãt. Qui-
bus em̃ diuinitas oñditur vtiq; ad gaudiũ demõstra-
tur. Pro diuersitate cõscientiarũ & mitis apparebit in
iudicio Christ⁹ electis, & terribilis reprobis. Nam q̃-
lem quisq; cõscientiã tulerit, talẽ & iudicẽ habebit,
vt manente in sua trãquillitate Christo, illis solis ter-
ribilis appareat, quos conscientia in malis accusat.

**Quod in iudicio futuro duo erũt ordines
electorũ, ⁊ duo reprobõrũ.** Cap. XVII.

Duo sunt ordines electorũ in iudicio futuro.
Vnus iudicantiũ cum dño, qui reliquerunt
om̃ia, & secuti sunt illũ, de quibus dicit. Vos